

gjennem hele Valgperioden just skulde komme frem, — eller i nogen af de følgende Paragraffer, navnlig ikke i hele det Parti af 7 Paragraffer, som handler om Landssthingsvalgene, §§ 34—40 incl., nogen udtryffeligt Tilfjendegivelse om, at Bopælen ikke blot det sidste Aar før Valget, men hele Valgperioden igjennem skal bevares i den paagjældende Kreds. Det, som man troer gjør Fyldest for dette, eller som formeentlig skulde berettigge til denne meget videre Fordring, det mener man at finde i den fra § 38 langt adskilte § 58, og det er ogsaa der kun indirekte, kun ad Slutningens Vej, at man kommer til sit Resultat, at Domicilbestemmelsen i vor Grundlov ikke blot er saaledes, som man kan læse sig det til i § 38, at den Vedkommende skal have havt Bopæl i Kredsen i det sidste Aar før Valget; men har den derfra væsentligt forskjellig Skikkelse, at Bopælen ikke blot skal have været i Kredsen i det sidste Aar før Valget, men at den ogsaa skal være der efter Valget, hele Valgperioden igjennem. Denne gjen-nemgribende, denne saare vigtige Bestemmelse læser man sig, som sagt, intetsteds umiddelbart til, men ikkun indirekte, ad Slutningsveien, troer man at kunne komme til en saa betydelig Udvidelse af Domicilfordringen.

Man hedder det da i § 58, som det saaledes skal gjælde om: „Kommer den gysdigen Valgte i et af de Tilfælde, der udelukke fra Valgbarhed, mister han den af Valget flydende Ret“. Jeg troer nok, at jeg tør sige, at disse Ord, naar man seer ganske fordomsfrit, ligesom og naturligt paa dem, meget bestemt efter de brugte Udtryk pege hen ikkun paa saadanne Valgbarhedsbetingelser, om hvis Fortsættelse og Vedvaren der efter deres Bessaffenhed kan og maa være Tale, men derimod ikke pege hen paa saadanne Valgbarhedsbetingelser — om det nu maatte være flere eller færre —, der efter deres Bessaffenhed ikke saaledes egne sig til fortsat Vedvaren, allermindst efter en absolut Fordring, men som derimod allerede i sig selv snarere have deres Afslutning og Færdiggjørelse allerede ved Valgperiodens Begyndelse. Jeg troer især, at dette bliver tydeligt, naar man gjen-nemlæser § 58, om jeg saa maa kalde det, lidt fyldigere, lidt ubørligere — selvølgelig ingen-lunde med et andet Indhold, thi det vilde jo

være uberettiget —, men explicerende eller udfoldende Indholdet af selve Ordene i Paragraffen. Er det nemlig ikke saa, at § 58 uden mindste Foregribelse paa dens Indhold, naar det skal gjælde om at lægge dens Indhold klart for Dagens Lys, egner sig bedst til at læses saaledes: Kommer den Valgte i Løbet af den Tid, for hvilken Valget er fæet, i et af de Tilfælde, som efter sin Bessaffenhed til det Dieblis udelukker den Valgte fra Valgbarhed, det vil sige, gjør ham uskicket til vedblivende at være Medlem af Landstinget eller af Rigsdagen, da Tiden i § 58 jo ogsaa er om det andet Thing — saa mister han sin Ret. Naar man saaledes udfolder, hvad der ligger i Paragraffens Ord om Forholdene i Løbet af den Valgperiode, fra hvilken i sin Tid det gysdige Valg lovligen er foregaaet, og der jo naturligvis kun er Tale om, hvorvidt Retten efter det samme tidligere Valg bibeholdes eller maa gaae tabt indenfor Periodens egen Grændse, saa falder man ikke let paa, troer jeg, at Ordene skulde kunne siges at omfatte Domicilbestemmelsen, thi, hvad man har forud opfyldt, det: at have boet i Valgkredsen det sidste Aar før Valget, er jo slet ikke Noget, som senere kunde atter fortages, saaledes at Fortabelsen kunde komme til at afgive et Tilfælde af Udelukkelse. Jeg paastaar derfor, at Ordene, som de foresindes, naturligt pege hen kun til Tilfælde af anden Art, kun til de Valgbarhedsbetingelser, der ifølge deres egen Bessaffenhed maae kræves bevarede uafbrudt og derfor heller ikke — saaledes som i Domicilbestemmelsen — ved deres Betegnelse i Grundlovens §§ 31 og 38 ere knyttede specielt til det enkelte Tidspunkt, Valgperiodens Begyndelse, selve Valghandlingens Foretagelse. — Det er, troer jeg, saameget mere berettiget at sige, at Ordene pege hen paa, at de ikke skulle omfatte det Tilfælde, hvorom her er Tale, Fordringen ifølge Domicilbestemmelsen, naar man gjør sig det klart, at Intet havde været simplere end at sige det tydeligt og ligesom, naar det skulde være Meningen. Hvorfor i al Verden skulde man, naar noget saa vigtigt skulde opstilles som Fordring, — dette, at hele Valgperioden igjennem Bopæl i Valgkredsen skulde bibeholdes, — hvorfor skulde man saa have ladet være at sige